

at afvente Afslutningen af den dansk-tyske Voldgiftstraktat eller den forestaaende Nedrustningskonference. Den første kan bidrage til at betrygge Forholdet mellem Tyskland og Danmark, men de Grunde, hvorpaa Flertallet bygger sin Opfattelse af Danmarks militære Stilling, er lige afgørende, hvad enten en saadan Traktat faar et noget mere eller noget mindre tilfredstillende Indhold. Og Flertallet er af den Opfattelse, at disse Grunde er stærke nok til at begrunde Omskabelsen af dansk Militærvæsen, selv om den kommende Nedrustningskonference foreløbig kun bringer beskedne Resultater eller endog helt mislykkes. Efter Flertallets Opfattelse er det foreliggende Lovforslag begrundet ved Danmarks særlige Forhold, der bevirker, at det ikke har nogen som helst Udsigt til at kunne opnaa øget Betyggelse ved Opretholdelse af et forholdsvis stærkt Militærvæsen. — I de fra militær Side overfor Udvalget afgivne Erklæringer ser Flertallet ingen Grund til at foretage Ændringer i Lovforslaget. Erklæringerne har ikke beskæftiget sig med Forslagenes tekniske Indhold, men har væsentlig bestaaet af folkeretlige Betragtninger og Vurderinger af Danmarks mellemfolkelige Stilling. Fra Mindretallets Side er der lagt Vægt paa nogle Betragtninger anstillede i en af de militære Erklæringer, afgivet af Marineetablisseringen. Disse Betragtninger gaar ud paa, at det foreslaaede Vagtkorps under dets eventuelle Optræden til Hævdelse af Neutralitets- og Folkeforbundsforpligtelser vil blive sidestillet med den hidtil bestaaende Hær og betragtet som Kombattanter, men at Statsmarinen maa betragtes som „Regeringsskibe“, nærmest ligestillet med Handelsskibe, der under Krig hjælper Marinen. Det første er uomtvistelig rigtigt, det sidste beror paa en fuldstændig Misforstaaelse af Forslagets Karakter. Der tales i dette intet Sted om „Regeringsskibe“ forskellige fra almindelige Marineskibe. Den hele Sondring er opstillet i den paagældende Erklæring uden at have nogen Tilknøytning i Forslaget. Det, at disse Skibe tilhører en Marine, hvis Organisation er foregaaet ud fra Erkendelsen af, at den ikke vil have Styrke til at optage alvorlig Kamp med en Storstatsflaade, ændrer i ingen Henseende denne Marines almindelige folkeretlige Karakter. Den vil ganske ligesom Vagtkorpset være underkastet de almindelige i Haager-Konventionerne fastsatte Regler; den vil være forpligtet til at følge disse og maa behandles i Overensstemmelse med dem. Det samme er Tilfældet med adskillige bestaaende Mariner, der er betydelig svagere end den her foreslaaede“.

Det ene Mindretal (Venstre) henviste til de Betragtninger, der fra Venstres Side blev gjort gældende i den i Fjor afgivne Beretning, og udtalte videre: „Ved Forsvarslovene af 1922